

วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ - หมายเลขสิบห้า

ตราประทับดวงที่เจ็ดและการเปิดเผยความจริงเชิงพยากรณ์

Jeff Pippenger

2023-11-13

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่เจ็ด ก็เกิดความเจ็บช้ำในสวรรค์ประมาณครึ่งชั่วโมง และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดซึ่งยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และพวกเขาได้รับตราทั้งเจ็ด และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งมาหยุดยืนที่แท่นบูชา ถูกระถางทองคำ และมีเครื่องหอมเป็นอันมากประทานแก่ท่าน เพื่อให้ท่านถวายพร้อมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวงบนแท่นบูชาทองคำซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่งนั้น และควันเครื่องหอมซึ่งขึ้นมาจากคำอธิษฐานของธรรมิกชนนั้น ก็ลอยขึ้นไปเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าจากมือของทูตสวรรค์ และทูตสวรรค์นั้นก็หยิบกระถางนั้น บรรจไฟจากแท่นบูชาเต็ม แล้วทิ้งลงบนแผ่นดินโลก จึงเกิดเสียงต่าง ๆ และฟ้าร้องและฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว วิวรณ์ 8:1-5

เรากำลังกล่าวถึงการหลังเปลมาของไฟบริสุทธิ์จากสถานนมัสการในสวรรค์ ในช่วงประวัติศาสตร์ที่สหรัฐอเมริกา กำลังจะนำไฟอันไม่บริสุทธิ์ลงมาจากฟ้าสวรรค์ชั้นแรก การสำแดงถึงสิ่งที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งออกมาในวิวรณ์บทที่สิบ ถูกกำหนดให้ผนึกไว้จนกระทั่งก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลงไม่นาน เวลาการทดลองนั้นยังได้รับการพรรณนาว่าอยู่ใกล้จะสิ้นสุดลงด้วย เมื่อดวงตราที่เจ็ดถูกเปิดออก.

แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าผนึกถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ไว้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไป และผู้ใดโสมม ก็ให้ผู้นั้นโสมมต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป” วิวรณ์ 22:10, 11

การเปิดผนึกดวงที่เจ็ดเกิดขึ้นขณะที่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดเตรียมพร้อมที่จะเป่าแตรฯ

และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ซึ่งมีตราทั้งเจ็ดนั้นก็เตรียมพร้อมที่จะเป่า วิวรณ์ 8:6

เมื่อเวลาทดลองแห่งพระคุณสิ้นสุดลง “ไม่มีผู้ใด” “สามารถเข้าไปในพระวิหารได้” เพราะการทรงวิงวอนของพระคริสต์เพื่อบาปของมนุษย์ได้ยุติลงแล้ว เวลาทดลองแห่งพระคุณได้สิ้นสุดลง และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดได้รับพระบัญชาให้เทชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าออกมา

พระวิหารก็เต็มไปด้วยควันอันเกิดจากพระสิริของพระเจ้าและจากฤทธานุภาพของพระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนกว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดจะสำเร็จ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอันดังเสียงหนึ่งออกมาจากพระวิหาร สิ่งแก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดว่า จงไปเกิด และจงเทชั้นทั้งหลายแห่งพระพิโรธของพระเจ้าลงบนแผ่นดินโลก วิวรณ์ 15:8, 16:1

ไม่มีข้อบ่งชี้ใดเลยที่ว่าทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ผู้เป่าแตรทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์ บทที่เก้าถึงบทที่สิบเอ็ด จะแตกต่างจากทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ผู้เทภัยพิบัติทั้งเจ็ดประการสุดท้าย ตรงกันข้าม ลักษณะเชิงพยากรณ์ของการพิพากษาซึ่งแสดงไว้โดยแตรทั้งเจ็ดนั้น สอดคล้องคู่ขนานกับตำแหน่งและผลกระทบของชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้าในบทที่สิบหก และในฐานะความเชื่อมโยงที่ตรงยิ่งขึ้น การพิพากษาโดยแตรนั้นถูกเรียกโดยตรงว่าภัยพิบัติ.

และมนุษย์ที่เหลืออยู่ซึ่งมิได้ถูกฆ่าเสียด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ก็ยังมีได้กลับใจจากการงานแห่งมือของตน เพื่อจะเลิกนมัสการพวกมาร และรูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หิน และไม้ ซึ่งไม่สามารถมองเห็น หรือได้ยิน หรือเดินได้ วิวรณ์ 9:20

การเปิดตราดวงที่เจ็ดนั้นถูกกำหนดไว้อย่างเจตนาให้อยู่ภายในบริบทแห่งความใกล้เข้ามาของการสิ้นสุดเวลาแห่งพระคุณ ตราดวงที่เจ็ดเป็นพยานคนที่สองถึงสิ่งที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ด "กล่าวออกมา" ซึ่งยอห์นและเปาโลก็ได้รับคำห้ามมิให้เขียนไว้เช่นกัน

และท่านร้องด้วยเสียงอันดังประหนึ่งสิงโตคำราม และเมื่อท่านร้องแล้ว ฟ้าร้องทั้งเจ็ดก็เปล่งเสียงของตนออกมา และเมื่อฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งเสียงของตนออกมาแล้ว ข้าพเจ้ากำลังจะเขียน แต่ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "จงประทับตราสิ่งทั้งหลายที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้กล่าวไว้ และอย่าเขียนสิ่งเหล่านั้น" วิวรณ์ 10:3, 4

สิ่งที่ "ถูกเปล่งออกมา" โดยฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นได้ถูกผนึกไว้ และในบทที่ยีสืบสอง คำพยากรณ์ซึ่งได้ถูกผนึกไว้ในพระธรรมวิวรณ์จะต้องถูกเปิดผนึก และเช่นเดียวกับตราประทับดวงที่เจ็ดนั้น มันจะต้องถูกเปิดผนึกก่อนที่เวลาการทดลองจะปิดลงเพียงเล็กน้อย

ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่า การผนึกสิ่งที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ "กล่าว" นั้น เป็นการกระทำเดียวกันของสิงโตแห่งเผ่ายูดาห์ เช่นเดียวกับเมื่อพระองค์ทรงบัญชาดาเนียลให้ผนึกหนังสือของเขาไว้จนถึงวาระสุดท้าย หนังสือดาเนียลและวิวรณ์เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน และในพระธรรมวิวรณ์ พระเยซูทรงถูกสำแดงว่าเป็นสิงโตแห่งเผ่ายูดาห์ เมื่อพระองค์ทรงเปิดผนึกหนังสือที่ถูกผนึกไว้ด้วยตราทั้งเจ็ด ดังนั้น จึงเป็นสิงโตแห่งเผ่ายูดาห์นั่นเอง ที่ได้ทรงบัญชาดาเนียลด้วยให้ผนึกหนังสือของเขาไว้จนถึงวาระสุดท้าย สิงโตแห่งเผ่ายูดาห์คือพระองค์ผู้ทรงผนึกและทรงเปิดผนึกพระวาระของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวาระนั่นเอง

"ภายหลังจากฟ้าร้องทั้งเจ็ดนี้เปล่งเสียงของตนแล้ว พระบัญชาจึงมาถึงยอห์น เช่นเดียวกับที่มาถึงดาเนียลเกี่ยวกับหนังสือเล่มเล็กนั้นว่า 'จงผนึกสิ่งทั้งหลายซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งออกมาไว้'" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, เล่ม 7, 971.

หลักฐานภายในในหนังสือดาเนียลและวิวรณ์ซีให้เห็นว่า การเปิดผนึกดวงที่เจ็ดนั้น เป็นพยานที่สองถึงการเปิดเผยสิ่งที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้กล่าวไว้ ทั้งการเปิดผนึกหนังสือดาเนียลและการเปิดผนึกหนังสือที่ถูกผนึกไว้ด้วยตราทั้งเจ็ด ต่างก็ซีให้เห็นว่า ความจริงทั้งหลายที่ถูกเปิดเผยเมื่อข่าวสารเชิงพยากรณ์ได้รับการเปิดผนึกนั้น มีลักษณะเป็นการเผยออกอย่างค่อยเป็นค่อยไป ด้วยเหตุนี้ หนังสือดาเนียลจึงระบุถึงสิ่งนี้ว่าเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และหนังสือวิวรณ์พรรณนาถึงสิ่งนี้ว่าเป็นการปลดผนึกออกทีละดวง ๆ

มันเป็นความสว่างที่ทวีความเจิดจ้ายิ่งขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงวันอันสมบูรณ์พร้อม

แต่วิถีของผู้ชอบธรรมเป็นดวงแสงอรุณอันสุกใส ซึ่งทอแสงเจิดจ้ายิ่งขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงเวลาเที่ยงวันอันสมบูรณ์ สุภาสิต 4:18

เมื่อ "ความจริง" ถูกเปิดผนึกออก ก็ย่อมเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป

“หากจำเป็นที่ประชากรของพระเจ้าในสมัยโบราณจะต้องรำลึกถึงการทรงดำเนินของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา อยู่เสมอ ทั้งในพระเมตตาและในการพิพากษา ทั้งในการทรงให้คำปรึกษาและในการทรงตักเตือน ก็สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันที่เราจะใคร่ครวญความจริงทั้งหลายที่พระองค์ทรงมอบแก่เราไว้ในพระวจนะของพระองค์—ความจริงซึ่งหากเอาใจใส่เชื่อฟัง ก็จะนำเราไปสู่ความถ่อมใจ การยอมจำนน และการเชื่อฟังพระเจ้า เราจะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริง พระวจนะของพระเจ้าทรงเสนอความจริงเฉพาะสำหรับทุกยุคสมัย การทรงดำเนินของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ในอดีตควรได้รับความเอาใจใส่อย่างรอบคอบจากเรา เราควรเรียนรู้บทเรียนทั้งหลายที่สิ่งเหล่านั้นมุ่งหมายจะสอนเรา แต่เรามีไซ้จะหยุดอยู่เพียงเท่านั้นด้วยความพอใจ พระเจ้ากำลังทรงนำประชากรของพระองค์ออกไปที่ละชั้น ความจริงดำเนินก้าวหน้า ผู้แสวงหาอย่างจริงใจจะได้รับความสว่างจากสวรรค์อยู่เสมอ อะไรคือความจริง? ควรเป็นคำถามที่เราสอบถามอยู่เสมอ” Signs of the Times, May 26, 1881.

เมื่อสิ้นเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 วิญญาณของพระเยซูคริสต์ได้เริ่มถูกเปิดผนึกแล้ว

เช่นเดียวกับตราดวงที่เจ็ด และรวมถึงถ้อยคำทั้งหลายของฟ้าร้องทั้งเจ็ดด้วย พระธรรมวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดผนึกไม่นานก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง พระธรรมนี้จัดให้มีพยานประการที่สามของสารเดียวกัน ซึ่งเป็นตัวแทนโดยการเปิดตราดวงที่เจ็ด และฟ้าร้องทั้งเจ็ด สิ่งแทนทั้งสามประการนี้ในพระธรรมวิวรรณ์เป็นพยานสามปากที่รวมกันเป็นสารแห่งพระธรรมวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์ การเปิดผนึกของพยานทั้งสามนี้เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป และผลของมันก็เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปด้วย

“การเชื่อฟังกฎบัญญัติของเจ้านั้นคือการชำระให้บริสุทธิ์ มีคนเป็นอันมากที่มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับงานนี้ในจิตวิญญาณ แต่พระเยซูทรงอธิษฐานขอให้เหล่าสาวกของพระองค์ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริง และตรัสเพิ่มเติมว่า ‘พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง’ (John 17:17) การชำระให้บริสุทธิ์มีชิ้นงานที่เกิดขึ้นฉบับพลันในทันที หากแต่เป็นงานที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับที่การเชื่อฟังก็เป็นสิ่งต่อเนื่อง トラบโดที่ซาตานยังคงเร่งเร้าการล่อลวงของมันต่อการ ต่อสู้เพื่อพิชิตตนเองก็ต้องต่อสู้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่โดยการเชื่อฟัง ความจริงจะชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ บรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อความจริงจะเอาชนะความอ่อนแอทุกประการของอุปนิสัย ซึ่งได้ทำให้พวกเขาถูกหลอหลอมไปตามพฤติกรรมอันแปรผันทุกอย่างของชีวิต โดยอาศัยคุณความดีของพระคริสต์” Faith and Works, 85.

การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของความเข้าใจเกี่ยวกับวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์เริ่มได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่เมื่อปลายเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 กระบวนการแห่งความเข้าใจความจริงต่าง ๆ ซึ่งเริ่มได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในเวลานั้น ได้เริ่มต้นขึ้นไม่นานหลังจากวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020

ความจริงที่ได้รับการระบุไว้ในข่าวสารแห่งการคลี่ตราประทับดวงที่เจ็ดนั้น กำลังชี้ตรงไปยังหลักหมายแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน เสียงร้องเวลาเที่ยงคืนในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรด์เป็นพัฒนาการที่ค่อยเป็นค่อยไปของความจริง และข้อเท็จจริงนั้นสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้โดยการทบทวนทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับงานของ Samuel Snow. พระเยซูทรงใช้การเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเป็นภาพประกอบของการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เพราะพระองค์ทรงใช้จุดเริ่มต้นเป็นภาพประกอบของจุดจบอยู่เสมอ.

ความจริงต่าง ๆ ที่ประกอบรวมกันขึ้นเป็นสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน คือความเข้าใจว่าองค์พระเจ้านั้นเป็นผู้ใด และพระลักษณะของพระองค์ได้รับการสำแดงไว้ในพระวจนะของพระองค์อย่างไร ความจริงเหล่านั้นรวมถึงคำพร

รณนาอย่างละเอียดมากเกี่ยวกับกระบวนการทางประวัติศาสตร์ซึ่งบรรดาผู้ที่ประกาศสารแห่งเสียงร้องเหิงคีนในที่สุดจะต้องดำเนินให้สำเร็จ

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของฟ้าร้องทั้งเจ็ดคือสิ่งที่ระบุกระบวนการทางประวัติศาสตร์นั้น

ตราประทับที่เจ็ดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางประวัติศาสตร์อันละเอียดนั้น แต่การเปิดเผยของตรานั้นมุ่งตรงไปยังช่วงเวลาที่ยืดหยุ่นขึ้นเมื่อสารแห่งเสียงร้องเหิงคีนได้รับการทำให้สมบูรณ์ครบถ้วน

อันเป็นการกำหนดหมายว่าเมื่อใดการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะสำเร็จ การคล้อยออกอย่างต่อเนื่องของตราประทับที่เจ็ดเริ่มต้นขึ้นเมื่อสารแห่งเสียงร้องเหิงคีนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่

ดังที่แสดงให้เห็นโดยการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ในฤดูร้อนปี 1844

บทความเหล่านี้เป็นคำเชิญส่วนตัวถึงท่านให้มาร่วมการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์

เมื่อทรงเปิดตราดวงที่เจ็ด ไฟจากแท่นบูชาถูกเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก และเกิดมี "เสียงต่าง ๆ ทั้งเสียงฟ้าร้องทั้งฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว" "เสียง" หมายถึงแดร!

จกร้องประกาศเสียงดัง อยาไต้ยั้งไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนแดร

และสำแดงแก่ชนชาติของเราถึงการละเมิดของเขาทั้งหลาย และแก่พงศ์พันธุ์ของยาโคบถึงบาปของเขา

อิสยาห์ 58:1

เสียงแดรเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงข่าวสารที่เตือนถึงการพิพากษาซึ่งกำลังจะมาถึง

เมื่ออิสยาห์บัญชาให้ประชากรของพระเจ้ายกเสียงของตนขึ้นดุจแดร พวกเขาจะต้อง "ร้อง" ออกมาด้วยเสียงดัง

ข่าวสารเสียงร้องเหิงคีนถูกเปิดเผยก่อนหน้านานก่อนชั่วโมงแห่งแผ่นดินไหวของกฎหมายวันอาทิตย์

ข่าวสารเสียงร้องเหิงคีนซึ่งถูกเปิดเผยก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

คือข่าวสารที่ทวีขึ้นเป็นเสียงร้องดัง เมื่ออิสยาห์กล่าวว่า "ร้องออกมาด้วยเสียงดัง"

เขากำลังอ้างถึงการผสมกันของเสียงร้องดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ซึ่งเป็นเสียงที่สองที่เข้าร่วมกับข่าวสารเสียงร้องเหิงคีน

ข่าวสารเสียงร้องเหิงคีนอันดังเป็นคำเตือนของแดรที่เจ็ด ซึ่งเป็นวิบัติประการที่สาม

ประชากรของพระเจ้าจำต้องเข้าใจว่า เมื่อข่าวสารแห่งแดรนั้นถูกเป่า

พวกเขากำลังอยู่ในช่วงสุดท้ายของเวลาการคงอยู่แห่งพระคุณของตน ฉะนั้น

คำบัญชาของอิสยาห์จึงเป็นคำเตือนให้เตรียมพร้อมสำหรับการสิ้นสุดแห่งเวลาการคงอยู่แห่งพระคุณ

เป็นคำเตือนว่าการพิพากษาแห่งแดรของวิบัติประการที่สามของอิสลามกำลังจะโจมตีสหรัฐอเมริกา

เนื่องจากการปฏิเสธวันสะบาโตของพระเจ้า ณ กฎหมายวันอาทิตย์นั้น เสียงร้องเหิงคีนซึ่งเป็น "เสียง"

แรกในสอง "เสียง" ในวิวัฒนาการที่สิบแปด ทวีขึ้นเป็นเสียงร้องดัง ขณะที่บรรดาบุตรคนอื่น ๆ

ของพระเจ้าซึ่งยังอยู่ในบาปโลนถูกเรียกให้ออกมา

"ความจริงสำหรับยุคนี้ ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม จะต้องได้รับการประกาศด้วยเสียงอันดัง

หมายถึงด้วยฤทธิ์อำนาจที่เพิ่มพูนขึ้น ขณะที่เราเข้าใกล้การทดสอบครั้งใหญ่ครั้งสุดท้าย" The 1888

Materials, 710.

"ฤทธิ์อำนาจที่ทวีขึ้น" ของ "เสียงร้องอันดัง" ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ได้ถูกเป็นแบบอย่างไว้ที่ภูเขาซีนาย

เมื่อพระบัญญัติสิบประการถูกประกาศโดยพระยาห์เวห์เอง แดรในเหตุการณ์นั้นทวีอำนาจขึ้น

ขณะที่ภูเขาสิ้นสะเทือนและกลายเป็นควัน ความหวาดกลัวนั้นใหญ่หลวงยิ่งนัก

ถึงกับโมเสสเองก็สิ้นสะท้านอย่างมาก แล้วประชาชนจึงเปล่ง "เสียง" ของตนขึ้นด้วยความหวาดกลัว ทูลขอให้

"พระสุรเสียง" ของพระเจ้าหยุดดังต่อไป.

และเสียงแดร กับพระสุรเสียงแห่งพระวณะนั้น

ซึ่งบรรดาผู้ที่ได้ยินแล้วได้วิ่งวอนขออย่าให้ตรัสพระวณะนั้นแก่เขาอีกต่อไปเลย

(เพราะเขาทั้งหลายไม่อาจทนต่อพระบัญชาที่ทรงกำชับไว้ว่า แม้แต่สัตว์ตัวหนึ่งตัวใดจะต้องถูกเขานั้น มันจะต้องถูกขว้างด้วยก้อนหิน หรือถูกแทงด้วยลูกดอกให้ตาย และภาพที่ปรากฏนั้นน่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก จนโมเสสกล่าวว่า ข้าพเจ้ากลัวยิ่งนักจนตัวสั่น) ฮีบรู 12:19–21

“พระสุรเสียง” ที่ “พวกเขา” ได้ “ยิน” เป็นตัวแทนของ “พระสุรเสียง”

แห่งข่าวสารคำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ด้วยความทุกขระทมอย่างน่าสะพรึงกลัว

พวกเขาจึงตอบสนองด้วย “เสียง” ของตนเอง เสียงต่างๆ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์นั้น

ยังเป็นภาพแทนโดยหญิงพรหมจารีโง่เขลาที่กำลังขอน้ำมนต์ด้วย

และเสียงของหญิงพรหมจารีมีปัญญาก็บอกแก่พวกเขาให้ไปซื้อเอาเอง เมื่อเวลาการทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง

“เสียง” ของบรรดาผู้ที่ตระหนักรู้ว่าตนเองหลงหายไปแล้ว ดังเช่นหญิงพรหมจารีแอดเวนติสต์โง่เขลาทั้งหลาย ณ

เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ก็ร้องเรียกให้ถูกเผาและเทือกเขาทั้งหลายล้มทับตน

กฎหมายวันอาทิตย์นั้นมีแบบอย่างไว้โดยการประทานพระบัญญัติที่ภูเขาซีนาย

“เมื่อปรากฏการณ์อันน่าอัศจรรย์แห่งอุทยานภาพของพระเจ้าปรากฏขึ้นในวาระอันเคร่งขรึมนั้น—เสียงแต

รลึกลับที่ดังก้องทวีขึ้นและน่าสะพรึงกลัวยิ่งขึ้น เสียงฟ้าร้องที่สะท้อนกึกก้องจากไหล่เขาทุกด้าน

แสงฟ้าแลบที่ส่องสว่างยอดเขานันเคร่งขรึมและสง่า และที่ยอดเขานาย ท่ามกลางเมฆ พายุ และความมืดทึบ

พระสิริของพระเจ้าปรากฏจุดไฟที่เผาผลาญ—เมื่อเผชิญกับสำแดงเหล่านี้แห่งการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์

จิตใจของอิสราเอลก็ทรุดลงด้วยความหวาดกลัว และชุมนุมชนทั้งสิ้นก็ ‘ยืนอยู่ห่างออกไป’

แม้โมเสสเองก็ยังร้องว่า ‘ข้าพเจ้าหวาดกลัวยิ่งนักและตัวสั่น’ แล้วเหนือบรรดาธาตุที่เป็นปวนต่อผู้กั้นนั้น

ก็ได้ยินพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์ ตรัสพระบัญญัติสิบประการแห่งพระราชบัญญัติของพระองค์”

“เมื่อกระเจกเงาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทรงเผยให้ประชาชนอิสราเอลเห็นสภาพที่แท้จริงของตน

จิตวิญญาณของพวกเขาก็ถูกท่วมทับด้วยความหวาดผวา อุทยานภาพอันน่าสะพรึงกลัวแห่งพระตำรัสของ

พระเจ้าดูประหนึ่งเกินกว่าร่างกายอันสิ้นเทาของพวกเขาคือจะทนรับได้ พวกเขาจึงวิ่งวอนโมเสสว่า

‘ท่านจงพูดกับพวกเราเถิด แล้วพวกเราจะฟัง; แต่อย่าให้พระเจ้าตรัสกับพวกเราเลย มิฉะนั้นพวกเราจะตาย’

เมื่อมาตรฐานอันยิ่งใหญ่แห่งความชอบธรรมของพระเจ้าถูกนำเสนอไว้ต่อหน้าพวกเขา

พวกเขาก็ตระหนัก—อย่างไม่เคยตระหนักมาก่อน—ถึงลักษณะอันน่ารังเกียจของบาป

และถึงความผิดของตนเอง ในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์” Signs of the Times,

March 3, 1881.

เมื่อไฟจากแท่นบูชาถูกเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก ก็มี “เสียงต่างๆ และฟ้าร้อง และฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว”

เกิดขึ้น “ฟ้าร้องและฟ้าแลบ” เป็นสัญลักษณ์แห่งการพิพากษาของพระเจ้า ณ กฎหมายวันอาทิตย์

สหรัฐอเมริกาจะได้กระทำ “ถ้วยแห่งความชั่วช้า” ของตนเต็มบริบูรณ์ และ “การละทิ้งความเชื่อของชาติ

จะตามมาด้วยความพิณาศของชาติ” “ถ้วยแห่งความชั่วช้า” จะเต็มในชั่วอายุที่สี่

เพราะเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกต่างดำเนินไปตลอดสี่ชั่วอายุคนแห่งการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้น

กฎหมายวันอาทิตย์เป็นเครื่องหมายบ่งชี้จุดที่การพิพากษาของพระเจ้า ซึ่งแทนโดย “ฟ้าร้องและฟ้าแลบ”

ถูกสำแดงออกมา และการพิพากษานั้นถูกสำแดงแก่ชั่วอายุที่สี่

พระยาห์เวห์ตรัสถึงชาวอามาไรต์ว่า “ในชั่วอายุที่สี่ พวกเขาจะกลับมาที่นี้อีก

เพราะความชั่วช้าของชาวอามาไรต์ยังไม่เต็มขนาด”

แม้ว่าชนชาตินี้จะเด่นชัดในเรื่องการบุขารูปเคารพและความเสื่อมทราม

แต่พวกเขายังมิได้ทำให้ถ้วยแห่งความชั่วช้าของตนเต็มเปี่ยม

และพระเจ้าจะยังไม่ทรงบัญชาให้ทำลายพวกเขาเสียสิ้น

ประชาชนจะต้องได้เห็นอุทยานภาพของพระเจ้าสำแดงออกอย่างเด่นชัด

เพื่อว่าพวกเขาจะปราศจากข้อแก้ตัวมิได้ พระผู้สร้างผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาทรงเติมพระทัยที่จะทรงออก

สันต่อความชั่วช้าของพวกเขาจนถึงชั่วอายุที่สี่ แล้วหากไม่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น การพิพากษาของพระองค์ก็จะตกลงเหนือพวกเขา

“องค์ผู้ทรงอนันต์ยังทรงถือบัญญัติกับบรรดาประชาชาติทั้งปวงอยู่ด้วยความแม่นยำที่ไม่ผิดพลาด ขณะที่พระเมตตาของพระองค์ยังถูกเสนอพร้อมด้วยการทรงเรียกให้กลับใจ บัญชีนี้จะยังคงเปิดอยู่; แต่เมื่อยอดตัวเลขถึงจำนวนหนึ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้ว พันธกิจแห่งพระพิโรธของพระองค์ก็เริ่มขึ้น บัญชีนั้นถูกปิด ความอดกลั้นอันทรงสวรรค์สิ้นสุดลง ไม่มีการร้องวอนขอพระเมตตาแทนพวกเขาอีกต่อไป” Testimonies, volume 5, 208.

ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าการศึกษาที่เริ่มต้นขึ้น ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ คือ “การศึกษาอันทำลายล้างของพระเจ้า” เธอสอนว่าสำหรับแอ็ดเวนติสต์ชาวเลาดีเชียนที่โง่เขลานั้น ได้สายเกินไปแล้ว ทั้งที่พวกเขาเคยมีโอกาสดูเตรียมพร้อมสำหรับวิกฤตในเวลาที่ยังคืน แต่กลับปฏิเสธที่จะทำเช่นนั้น ช่วงเวลาแห่งการศึกษาอันทำลายล้างสำหรับพรหมจารีโง่เขลานั้น คือ “เวลาแห่งพระเมตตา” สำหรับผู้ที่ยังไม่เคยได้ยินความจริงนั้นมาก่อน

“โอ, หากประชากรทั้งหลายจะรู้จักเวลาที่พระเจ้าทรงเสด็จมาเยี่ยมเยียนพวกเขา! ยังมีคนเป็นอันมากที่ยังไม่ได้ยินความจริงแห่งการทดสอบสำหรับยุคนี้ ยังมีคนเป็นอันมากซึ่งพระวิญญาณของพระเจ้ากำลังทรงกระทำต่อจิตใจของเขา เวลาที่การศึกษาทำลายล้างของพระเจ้ามาถึงนั้น เป็นเวลาแห่งพระเมตตาสำหรับผู้ที่ยังไม่เคยมีโอกาสเรียนรู้ว่าความจริงคืออะไร พระเจ้าจะทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความอ่อนโยน พระทัยแห่งพระเมตตาของพระองค์ทรงสะท้อน พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเหยียดออกเพื่อช่วยให้รอด ขณะที่ประตูได้ปิดลงสำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ยอมเข้าไป” Testimonies, volume 9, 97.

เมื่อแคะดวงตราที่เจ็ดออก ก็มี “เสียงต่างๆ และฟ้าร้อง และฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว” “ชีวโม่ง” ที่ “แผ่นดินไหว” ในวิวัฒนาการที่สิบเอ็ดสำเร็จเป็นครั้งแรก คือการปฏิวัติฝรั่งเศส และความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ของ “ชีวโม่ง” นั้นคือ “การสิ้นสละเทือน” ของสัตว์ร้ายแห่ง “แผ่นดิน” ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า ใน “ชีวโม่ง” นั้นเอง ดวงตราที่เจ็ดจึงถูกเปิดออกอย่างสมบูรณ์

ไม้กางเขนเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ และได้เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่ไม้กางเขน

พระเยซู ครั้นทรงร้องเสียงดังอีกครั้งหนึ่งแล้ว ก็ทรงสิ้นพระชนม์ และดูเถิด ม่านในพระวิหารถูกฉีกขาดออกเป็นสองตั้งแต่นบนตลอดล่าง แผ่นดินก็ไหว และศิลาที่แตกออก มัทธิว 25:51

ที่กางเขน อาณาจักรของซาตานได้ถูกโค่นล้มลง เช่นเดียวกับที่จะเป็นในการบังคับถือวันอาทิตย์.

“พระคริสต์มิได้ทรงยอมสละพระชนม์ชีพของพระองค์ จนกว่าพระองค์จะได้ทรงกระทำพระราชกิจซึ่งพระองค์เสด็จมาเพื่อกระทำให้สำเร็จ และด้วยพระสุรเสียงสุดท้าย พระองค์ทรงประกาศว่า ‘สำเร็จแล้ว’ ยอห์น 19:30 การศึกษาได้มีชัยแล้ว พระหัตถ์ขวาของพระองค์และพระกรอันบริสุทธิ์ของพระองค์ได้ทรงนำชัยชนะมาสู่พระองค์ ในฐานะผู้พิชิต พระองค์ทรงปรีดงชัยของพระองค์ไว้บนที่สูงนิรันดร์ ในหมู่ทูตสวรรค์มิได้มีความชื่นชมยินดีดอกหรือ? สวรรค์ทั้งสี่ชื่นชมยินดีในชัยชนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซาตานพ่ายแพ้แล้ว และรู้ว่าอาณาจักรของมันสูญสิ้นไปแล้ว” The Desire of Ages, 758.

แผ่นดินไหวแห่งกางเขนเป็นภาพแทนของ “ความจริง” ซึ่งคืออัลฟาและโอเมกา “ความจริง” คือเบื้องต้น ท่ามกลาง และที่สุด; เป็นคำภาษาฮีบรูที่เกิดขึ้นโดยการนำอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรูมารวมกัน เมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์ได้เกิดแผ่นดินไหวครั้งหนึ่ง

และต่อมาในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ก็เกิดแผ่นดินไหวอีกครั้งหนึ่ง ที่กางเขนนั้นมีแผ่นดินไหวครั้งแรก แล้วจึงเป็นอุโมงค์ฝังศพ และแล้วจึงเป็นแผ่นดินไหวในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ในแผ่นดินไหวทั้งสองครั้งนั้น บรรดาอุโมงค์ฝังศพก็ถูกเปิดออก

“เมื่อพระเยซู ขณะที่พระองค์ทรงแขวนอยู่บนกางเขน ได้ทรงร้องว่า ‘สำเร็จแล้ว’ หินผาก็แตกออก แผ่นดินก็ไหว และอุโมงค์ฝังศพบางแห่งก็เปิดออก เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาในฐานะผู้มีชัยเหนือความตายและหลุมศพ ขณะที่แผ่นดินกำลังสั่นสะเทือนและพระสิริแห่งสวรรค์ส่องประกายล้อมรอบสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์นั้น คนชอบธรรมที่ตายไปแล้วจำนวนมาก ซึ่งเชื่อฟังพระสุรเสียงเรียกของพระองค์ ก็ออกมาเป็นพยานว่าพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว ธรรมิกชนที่ฟื้นขึ้นมาเหล่านั้น ผู้ได้รับพระกรุณาเป็นพิเศษ ได้ออกมาด้วยสภาพอันทรงพระสิริ พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการทรงเลือกและบริสุทธิ์จากทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่การทรงสร้างเรื่อยมาจนถึงสมัยของพระคริสต์ ด้วยเหตุนี้ ขณะที่บรรดาผู้นำชาวยิวกำลังพยายามปกปิดข้อเท็จจริงเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ พระเจ้าทรงเลือกที่จะทรงนำคนหมู่หนึ่งขึ้นมาจากอุโมงค์ฝังศพของพวกเขา เพื่อเป็นพยานว่าพระเยซูได้ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว และเพื่อประกาศพระสิริของพระองค์” Early Writings, 184.

ในการทรงสิ้นสเทือนครั้งแรกนั้น บรรดาอุโมงค์ศพได้ถูกเปิดออก และในการทรงสิ้นสเทือนครั้งสุดท้ายนั้น อุโมงค์ศพของพระคริสต์ได้ถูกเปิดออก ในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด พยานทั้งสองออกมาจากอุโมงค์ศพของตน ในโมงยามเดียวกันกับการทรงสิ้นสเทือนนั้น แผ่นดินไหวคือกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งมีไม้กางเขนเป็นแบบอย่างล่วงหน้า ฉะนั้น ในโมงยามแห่งกฎหมายวันอาทิตย์จึงจะมีการเป็นขึ้นจากตายสองครั้ง การเป็นขึ้นครั้งแรกเป็นภาพแทนการกำเนิดของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่หญิงนั้นจะเจ็บครรภ์ ส่วนครั้งที่สองเกิดขึ้นในระหว่างที่นางเจ็บครรภ์ หญิงในวิวรรณ์บทที่สิบสองนั้นให้กำเนิดบุตรชายก่อน ผู้ซึ่งจะครอบครองบรรดาประชาชาติด้วยคทาเหล็ก โดยปราศจากความเจ็บครรภ์ใด ๆ แล้วเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ความเจ็บครรภ์ของนางก็เริ่มขึ้น และนางก็คลอดบุตรคนที่สอง ก่อนอื่นนางให้กำเนิดเอลิยาห์ และในที่สุดนางให้กำเนิดโมเสส กฎหมายวันอาทิตย์คือโมงยามแห่งการเป็นขึ้นจากตายของฟาเผลในวิวรรณ์บทที่เจ็ด

เมื่อดวงตราที่เจ็ดถูกเปิดออกอย่างสมบูรณ์ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ก็มีความเงียบอยู่ในสวรรค์ประมาณครึ่งชั่วโมง

“แต่พระเจ้าทรงทนทุกชั่วร่วมกับพระบุตรของพระองค์ด้วย เหล่าทูตสวรรค์ได้เห็นความทุกข์ระทมของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนถูกห้อมล้อมด้วยกองทัพแห่งอำนาจซาตาน พระธรรมชาติของพระองค์ถูกกดทับด้วยความหวาดสะท้านอันลึกลับน่าสะพรึงกลัว สวรรค์ตกอยู่ในความเงียบ ไม่มีพินใดถูกแตะต้อง หากมนุษย์ทั้งหลายอาจได้เห็นความพิศวงของหมู่ทูตสวรรค์ ขณะที่พวกเขาเฝ้ามองด้วยความโศกเศร้าอย่างเงียบงัน เมื่อพระบิดาทรงแยกถอนลำแสงแห่งความสว่าง ความรัก และพระสิริออกจากพระบุตรอันเป็นที่รักของพระองค์ พวกเขายอมเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นว่า บาปเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจเพียงใดในสายพระเนตรของพระองค์” The Desire of Ages, 693.

ครึ่งชั่วโมงแรกของชั่วโมงแห่งแผ่นดินไหว

เป็นตัวแทนของการบังเกิดหรือการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกของพยานทั้งสอง ในครึ่งชั่วโมงนั้น

พยานทั้งสองได้รับการประทับตรา พวกเขาจำต้องได้รับการประทับตราก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์ เพราะพวกเขาคือธงสัญญาณที่ร้องเรียกบุตรอีกคนหนึ่งให้ออกมาจากหลุมศพในช่วงครึ่งชั่วโมงที่เหลืออยู่ บุตรคนที่สองจะถูกนำให้มีชีวิตได้ก็โดยการได้เห็นชายและหญิงผู้มีตราประทับของพระเจ้าในระหว่างความทุกข์ระทมแห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์เท่านั้น

“พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการทำให้โลกตระหนักถึงบาป ถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา
โลกจะได้รับการเตือนได้ก็โดยการเห็นบรรดาผู้ที่เชื่อความจริงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริงนั้น ดำเนินชีวิตตามหลักการอันสูงส่งและบริสุทธิ์ และสำแดงให้เห็นอย่างเด่นชัดและสูงส่งถึงเส้นแบ่งที่แยกผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าออกจากผู้ที่เหยียบย่ำพระบัญญัติเหล่านั้นไว้ใต้เท้าของตน การชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า กับผู้ที่ถือรักษาวันพักที่ปลอมแปลง เมื่อการทดสอบมาถึง ก็จะถูกทดลองอย่างชัดเจนว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคืออะไร นั่นคือการถือรักษาวันอาทิตย์ ผู้ที่ภายหลังจากได้ยืนยันความจริงแล้ว ยืนยันยืนยันถือว่าวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ ก็ยอมรับลายมือชื่อของมนุษย์แห่งบาป ผู้ซึ่งคิดจะเปลี่ยนแปลงเวลาและธรรมบัญญัติ” Bible Training School, December 1, 1903.

บุตรหัวปีของหญิงนั้นคือคนหนึ่งแสนสืหมินสีพันคน ซึ่งถูกระบุว่าเป็นผลแรกในพระธรรมวิวรณ์ พวกเขาเป็นเครื่องหมายซึ่งฝูงแกะอีกคอกหนึ่งจะต้องจำแนกให้ได้ท่ามกลางวิกฤตและความขัดแย้งแห่งการต่อสู้เรื่องกฎหมายวันอาทิตย์ เครื่องหมายนั้นคือวันสะบาโต
ซึ่งคนหนึ่งแสนสืหมินสีพันคนยึดถือไว้ในยามที่การกระทำเช่นนั้นเป็นสิ่งผิดกฎหมาย
ซิสเตอร์ไวท์เรียกธงสัญลักษณ์ของพวกเขาว่า “ธงโลมพระโลหิตขององค์เจ้าชายอิมมานูเอล”

“ในนิมิต ข้าพเจ้าเห็นกองทัพสองฝ่ายกำลังสู้รบกันอย่างน่าสะพรึงกลัว กองทัพฝ่ายหนึ่งมีธงที่ประดับด้วยเครื่องหมายแห่งโลกน่าน้ำ;
อีกฝ่ายหนึ่งมีธงเป็นพระโลหิตของเจ้าชายอิมมานูเอลน่าน้ำ ธงแล้วธงเล่าถูกปล่อยให้ลากอยู่ในพงศลี ขณะที่กองทัพขององค์พระผู้เป็นเจ้าเข้าร่วมกับศัตรู
และเผ่าแล้วเผ่าเล่าจากแนวรบของศัตรูได้รวมเข้ากับประชากรของพระเจ้าผู้รักษาพระบัญญัติ
ทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งบินอยู่กลางฟ้าสวรรค์ได้นำธงของอิมมานูเอลใส่ไว้ในมือของคนเป็นอันมาก
ขณะที่แม่ทัพผู้ทรงอำนาจผู้หนึ่งร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า ‘จงเข้าประจำแนว ให้บรรดาผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระบัญญัติของพระเจ้าและต่อคำพยานของพระคริสต์เข้าประจำตำแหน่งของตนบัดนี้
จงออกมาจากท่ามกลางพวกเขา และจงแยกตัวออกต่างหาก อย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด แล้วเราจะรับเจ้าไว้
และเราจะเป็นพระบิดาแก่เจ้า และเจ้าทั้งหลายจะเป็นบุตรชายและบุตรหญิงของเรา
ให้ทุกคนที่เต็มใจจงขึ้นมาช่วยองค์พระผู้เป็นเจ้า ช่วยองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อต่อสู้กับผู้ทรงกำลัง’”
Testimonies, volume 8, 41.

ธงที่เป็นโลหิตนั้นคือสิ่งที่ฝูงแกะอีกคอกหนึ่งของพระเจ้าจะต้องเห็นในเวลาแห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ ธงนั้นคือความสว่างที่กำลังทอแสงขึ้น ซึ่งถูกชูขึ้นโดยคนหนึ่งแสนสืหมินสีพัน ธงนั้นมีสีแดง เพราะเป็นธงที่เป็นโลหิต ธงนั้นได้รับการเป็นแบบไว้ล่วงหน้าในการสงครามเมืองเยรีโค
เมื่อราห์บับได้รับและคุ้มครองพวกผู้สอดแนม แล้วจึงแสดงการยอมจำนนของตนต่อกองทัพของโยชูวา โดยเอาดาบสีแดงเข้มผูกไว้ที่หน้าตาของนาง
ราห์บับเป็นตัวแทนของบุตรหัวปีคนที่สองของพระเจ้าในวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์
ผู้ซึ่งมองเห็นและยอมรับหมายสำคัญสีแดงเข้ม และเข้ามาสู่การเชื่อฟังกองทัพของโยชูวา
ดาบสีแดงเข้มที่ราห์บับใช้นั้น เป็นหมายสำคัญสำหรับกองทัพของโยชูวาเพื่อมิให้ทำลายครัวเรือนของราห์บับ

นางราห์เป็นตัวแทนของผู้ที่ยังคงอยู่ในบาบิโลน ณ วิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ และกองทัพของโยชูวาเป็นตัวแทนของบุตรหัวปีแห่งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน เชือกสีแดงเข้มเป็นสัญลักษณ์แห่งวันสะบาโตของพระเจ้า เชือกสีแดงเข้มเป็นคำสั่งของผู้สอดแนมที่มอบแก่นางราห์ ซึ่งนางจำต้องปฏิบัติตาม หากนางปรารถนาจะได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้า

ดูเถิด เมื่อเรามาถึงแผ่นดินนี้
เจ้าจงผูกเชือกด้ายสีแดงนี้ไว้ที่หน้าต่างซึ่งเจ้าได้หย่อนพวกเรลงมาโดยทางนั้น และเจ้าจงพาบิดาของเจ้า มารดาของเจ้า พี่น้องของเจ้า และทุกคนในครัวเรือนของบิดาของเจ้า เข้ามาอยู่ในบ้านของเจ้ากับเจ้า
โยชูวา 2:8

หมายเหตุที่สำคัญที่ผู้ซึ่งยังอยู่ในบาบิโลนจะต้องเห็นนั้น ได้รับการแสดงไว้โดยด้ายสีแดงเข้ม ซึ่งคือวันสะบาโต แต่ซึ่งยังบ่งชี้ถึงความแตกต่างระหว่างฝาแฝดทั้งสองด้วย ฝาแฝดผู้ที่เกิดก่อนคือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เพราะพวกเขาถือธงของเจ้าชายอิมมานูเอลที่เป็นโลหิตไว้ ในมือของตน

และพระองค์จะทรงชูธงขึ้นสำหรับบรรดาประชาชาติ และจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอล และจะทรงชุมนุมยูดาห์ที่กระจัดกระจายมาจากสี่มุมโลก ความริษยาของเอฟราอิมก็จะสิ้นไปด้วย และบรรดาศัตรูของยูดาห์จะถูกตัดออกเสีย เอฟราอิมจะไม่ริษยายูดาห์ และยูดาห์จะไม่ข่มเหงเอฟราอิม แต่เขาทั้งหลายจะโผบินลงบนบ่าของชาวฟิลิสเตียทางทิศตะวันตก เขาทั้งหลายจะปล้นชาวตะวันออกด้วยกัน เขาทั้งหลายจะยื่นมือออกเหนือเอโดมและโมอับ และบุตรทั้งหลายของอัมโมนจะเชื่อฟังเขาทั้งหลาย อีสยาห์ 11:12-14

ฝาแฝดผู้เป็นบุตรหัวปีมีเครื่องหมายสีแดงเข้ม ซึ่งก็คือด้ายสีแดงเข้มที่ใช้ทำเครื่องหมายบุตรหัวปี ฝาแฝดผู้เป็นบุตรหัวปีคือศารัท และผู้ที่เกิดเป็นลำดับที่สองคือเปเรศ

และต่อมาเมื่อถึงเวลาคลอด ดูเถิด มีลูกแฝดอยู่ในครรภ์ของนาง และเมื่อกำลังคลอด คนนั้นก็ยื่นมือออกมา หมอตำแยจึงเอาด้ายสีแดงผูกไว้ที่มือของเขา กล่าวว่า คนนี้ออกมาก่อน และต่อมาเมื่อเขาชักมือกลับ ดูเถิด น้องชายของเขาก็คลอดออกมา แล้วนางจึงกล่าวว่า เหตุไฉนเจ้าจึงฝานออกมาได้ การฝานจึงตกอยู่กับเจ้า เพราะฉะนั้นเขาจึงได้ชื่อว่า ฟาเรศ
ภายหลังน้องชายของเขาผู้ที่มีด้ายสีแดงผูกอยู่ที่มือก็คลอดออกมา และเขาได้ชื่อว่า ศารัท ปฐมกาล 38:27-30

"Zarah" หมายถึงแสงสว่างที่กำลังขึ้น และ "Pharez" หมายถึงการทะลวงออกมา เมื่อฝาแฝด "Pharez" เห็นแสงสว่างที่กำลังขึ้นของหมายสำคัญแห่งด้ายสีแดงเข้มบนมือของ "Zarah" พี่น้องฝาแฝดของตน เขาก็ "ทะลวงออกมา" หรือออกมาจากบาบิโลน การที่ "Zarah" รับรู้แสงสว่างที่กำลังขึ้นของด้ายสีแดงเข้ม เป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงการยอมอยู่ใต้บังคับของฝาแฝดผู้ซึ่งเกิดภายหลังต่อฝาแฝดผู้ซึ่งเกิดก่อน

และเขาทั้งหลายจะมาจากทิศตะวันออก และจากทิศตะวันตก และจากทิศเหนือ และจากทิศใต้ และจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า และดูเถิด มีผู้ที่เป็นคนสุดท้ายซึ่งจะกลับเป็นคนต้น และมีผู้ที่เป็นคนต้นซึ่งจะกลับเป็นคนสุดท้าย ลูคา 13:29, 30

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของฟ้าร้องทั้งเจ็ดระบุหมายสำคัญสามประการ
หมายสำคัญประการแรกและประการสุดท้ายเป็นความผิดหวัง
ช่วงเวลาระหว่างความผิดหวังครั้งแรกกับข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนเป็นเวลาการคอย จากเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน ซึ่งเป็นหมายสำคัญประการที่สอง ช่วงเวลานั้นคือเวลาแห่งการประทับตรา ช่วงเวลาซึ่งเป็นเวลาแห่งการประทับตราสิ้นสุดลงที่ความผิดหวังครั้งสุดท้าย

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของฟ้าร้องทึงเจ็ดซีระบุหมุดหมายสามประการ
หมุดหมายแรกและหมุดหมายสุดท้ายคือการเปิดของหลุมศพท่ามกลางแผ่นดินไหว
ช่วงเวลาระหว่างการเปิดของหลุมศพแรกกับข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนคือเวลาคอยซ่า
นับจากเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน ซึ่งเป็นหมุดหมายที่สอง ช่วงเวลานั้นคือเวลาแห่งการประทับตรา
ช่วงเวลาซึ่งเป็นเวลาแห่งการประทับตราสิ้นสุดลงเมื่อหลุมศพสุดท้ายถูกเปิดออก

พยานสองประการแห่งสามขั้นตอนของประวัติศาสตร์อันซ่อนเร้นของฟ้าร้องทึงเจ็ดนี้
ยังได้รับการเป็นพยาน โดยการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ด้วย
การเปิดหลุมฝังศพครั้งแรกได้รับการเป็นสัญลักษณ์ไว้โดยพิธีบัพติศมาของพระคริสต์ส่งสู่หลุมฝังศพแห่งน้ำ
ส่วนหลุมฝังศพสุดท้ายคือกางเขน ระหว่างบัพติศมาของพระคริสต์กับกางเขน
พระคริสต์ทรงประกาศข่าวสารของพระองค์ ซึ่งเป็นแบบอย่างของเสียงร้องเที่ยงคืน
พระองค์ทรงทำให้การประกาศนั้นสำเร็จภายในหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน หลังจากกางเขนแล้ว ข่าวสารแห่งเสียง
ร้องเที่ยงคืนได้ถูกประกาศซ้ำอีกครั้งในบุคคลของเหล่าสาวกของพระองค์เป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน
จนถึงการตายของสเทเฟน

พยานทั้งสองในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดได้รับฤทธานุภาพให้ประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนเป็นเวลาหนึ่ง
พันสองร้อยหกสิบวัน จากนั้นพวกเขาก็ถูกฆ่า และถูกทิ้งไว้ตามถนนหนทางเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน
จนกระทั่งพวกเขาถูกนำกลับคืนสู่ชีวิต และได้รับฤทธานุภาพอีกครั้ง

เราจะดำเนินการพิจารณาความจริงเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

“เว้นแต่จะมีการกลับใจใหม่ของจิตวิญญาณต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง
เว้นแต่ลมหายใจแห่งชีวิตของพระเจ้าจะทรงกระตุ้นจิตวิญญาณให้มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ
เว้นแต่บรรดาผู้ที่ไปวิญญาณตนถือความจริงจะถูกขับเคลื่อนด้วยหลักการที่บังเกิดจากสวรรค์
พวกเขาก็ยังไม่ได้บังเกิดจากเมล็ดพันธุ์อันไม่เสื่อมสูญซึ่งดำรงชีวิตและคงอยู่เป็นนิรันดร์ เว้นแต่พวกเขาจะวาง
ใจในความชอบธรรมของพระคริสต์ในฐานะความมั่นคงปลอดภัยเพียงประการเดียวของตน
เว้นแต่พวกเขาจะเลียนแบบพระลักษณะของพระองค์ ทำงานในพระวิญญาณของพระองค์
พวกเขาก็เปลือยเปล่า พวกเขายังมิได้สวมฉลองพระองค์แห่งความชอบธรรมของพระองค์
คนตายมักถูกทำให้ดูประหนึ่งว่าเป็นคนมีชีวิต
เพราะบรรดาผู้ที่กำลังกระทำการที่พวกเขาเรียกว่าความรอดตามความคิดของตนเองนั้น
หาได้มีพระเจ้าทรงกระทำอยู่ภายในพวกเขา
ทั้งให้มีความประสงค์และให้กระทำตามซึ่งเป็นที่ยอมรับของพระองค์ไม่”

“ชนชั้นนี้ได้รับการเป็นตัวแทนไว้อย่างชัดเจนโดยหุบเขาแห่งกระดูกแห่งซึ่งเอเสเคียลได้เห็นในนิมิต”
Review and Herald, January 17, 1893.